

Resolució 771/2020, de 17 de desembre**Número d'expedient de la reclamació:** 590/2020**Administració reclamada:** Ajuntament de Sant Boi de Llobregat**Informació reclamada:** Diversa informació relativa a l'activitat de tres empreses.**Sentit de la resolució:** Desestimació.

Resum: Amb independència de què l'article 36 LTAIPBG permet, en el seu apartat 2, que l'administració lliuri la informació en un format diferent si ho considera raonable o si és una alternativa més econòmica, entre d'altres supòsits, el cert és que, en aquest cas, no s'ha produït pròpiament un canvi de format, vist que no se n'havia fet elecció expressa en la sol·licitud de la informació, i que la pròpia persona reclamant havia admès consultar la documentació presencialment en el seu recurs. De fet, dels antecedents es desprèn que amb data 1 de juliol, el propi reclamant havia trucat a l'arxiu municipal per demanar cita i consultar els expedients, admetent, doncs, aquesta forma d'accés a la informació, que l'Ajuntament li va oferir el 30 de juny en un escrit que, com assenyala la persona reclamant, no revesteix la forma de resolució ni conté peu de recurs, però que tanmateix no és nul per aquesta causa, com pretén la persona reclamant, ja que s'adequa a la previsió de l'article 34.7 LTAIPBG, que estableix que si l'administració estima la sol·licitud i no s'ha produït oposició de tercers, la resolució pot ésser substituïda per una comunicació per la qual s'indica a l'interessat que pot accedir a la informació.

Paraules clau: Ajuntament. Expedients. Reclamació contra forma d'accés. Comunicació substitutiva de resolució estimatòria. Canvi de format

Ponent: Elisabet Samarra Gallego

Antecedents

1. El 15 d'octubre de 2020 entra a la GAIP la Reclamació 590/2020, presentada contra l'ajuntament de Sant Boi de Llobregat. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 12 de febrer de 2020 el persona reclamant presenta un escrit adreçat a l'Ajuntament de Sant Boi de Llobregat mitjançant el qual demana : "1.- Els informes periòdics sobre el seguiment de les activitats de PANASFALTO, S.A, actualment EIFFAGE INFRAESTRUCTURAS, S.A, empresa situada a la Zona 21 de Can Gavarrot, en quant al compliment dels requisits condicionants de la seva adequació a la legislació ambiental, d'acord a l'article 71 de la Llei 20/2009, de 4 de desembre, de prevenció i control de les activitats. 2.- L'acta de control inicial parcial ambiental de les activitats de l'empresa PANASFALTO, S.A, actualment EIFFAGE INFRAESTRUCTURAS, S.A, d'acord a l'article 70

del a Llei 20/2009, de 4 de desembre i a l'informe integrat tramès per l'OGAU el 7 de juliol del 2008 que preveu l'esmentat control. 3.- Les comunicacions de cessament d'activitats i el preceptiu informe acreditatiu de les mesures preses per a evitar qualsevol risc de contaminació i la nul·la incidència sobre el lloc on es portaven a terme les activitats, de les empreses PANASFALTO, S.A, actualment EIFFAGE INFRAESTRUCTURASL, S.A, i WASHINGTON INTERNATIONAL, S.A, empreses situades a la Zona 21 de Can Gavarrot, d'acord amb l'article 66 de la Llei 20/2009, de 4 de desembre, de prevenció i control de les activitats.”

3. El 17 de març de 2020 l'Ajuntament de Sant Boi de Llobregat notifica a la persona reclamant l'ampliació del termini per resoldre la seva sol·licitud atès “les dificultats tècniques puntuals que suposa el trasllat de la unitat a una altra ubicació, així com la dificultat de l'accés a l'arxiu documental dels expedients, que està suposant aquest canvi”.
4. El 30 de juny de 2020 l'Ajuntament comunica a la persona reclamant que pot consultar els expedients X203/1968/0012, X210/2008/0001 i X210/2005/0065 sol·licitats al Servei d'Arxiu municipal, trucant prèviament per sol·licitar dia i hora.
5. El 7 de juliol de 2020 la persona reclamant formula un recurs d'alçada adreçat a l'Ajuntament de Sant Boi de Llobregat exposant els diferents motius i conclou sol·licitant: “es retrotregui el procediment al moment de la sol·licitud i que, d'acord amb la Llei 27/2006, es resolgui: 1- Que es resolgui donar accés als documents sol·licitats el més aviat possible, en format digital, a l'adreça de correu electrònic següent: xxx. 2- Que, en cas que no es pugui facilitar la informació pel format i canal sol·licitats, es doni accés a la informació mitjançant correu postal o assegurant que l'accés per consulta presencial comporti visualitzar els documents concrets referenciats, i que el cost d'adquirir còpies dels mateixos, en cas d'existir un preu, sigui el més raonable possible.
6. La reclamació presentada el 15 d'octubre 2020 indica que no hauria tingut accés a la informació sol·licitada i es fonamenta en els termes següents: “Tot i que vaig sol·licitar uns documents molt concrets, l'Ajuntament em va respondre a la sol·licitud, primer allargant el termini sense justificació i l'últim dia del termini, i després dient que podia anar presencialment a veure els expedients d'ambdues empreses, quan es podrien haver enviat els documents en format digital, com en altres ocasions s'ha fet. A més, tampoc es tracta d'una resolució formal, ni compta amb cap peu de recurs. Per aquest motiu vaig presentar recurs d'alçada, que després de 3 mesos tampoc ha sigut resolt “
7. El 21 d'octubre de 2020, la GAIP comunica al persona reclamant l'admissió a tràmit de la seva reclamació, li informa de la persona responsable de la seva tramitació i li proporciona informació de referència per si en vol fer-ne el seguiment. En el mateix escrit, li informa de la seva obligació d'informar puntualment a aquesta Comissió de qualsevol novetat que tingui

incidència en la reclamació i en especial, de les comunicacions de l'Administració relatives a la informació objecte de la reclamació que rebí mentre durí la seva tramitació.

8. El 22 d'octubre de 2020, la GAIP comunica la Reclamació a l'Ajuntament de Sant Boi de Llobregat i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
9. El 12 de novembre de 2020 la GAIP rep l'expedient i l'informe municipal de l'Ajuntament de Sant Boi de Llobregat relatiu a la Reclamació 590/2020 que conclou: "Tot i que el Sr. Xxx fa referència errònia a una documentació sotmesa a la Llei 20/2009, del 4 de desembre, de prevenció i control ambiental de les activitats, però per tal de garantir tota la informació a les diferents activitats a que fa referència i d'altres que pot ser del seu interès, el 30 de juny de 2020 s'informa que estan disponibles per a la seva consulta, els següents expedients: (...). El dia 01/07/2020 el Sr. xxx a truca al servei d'arxiu per demanar cita i consultar els expedients. Des del servei d'arxiu s'informa que l'espai per la realització de l'atenció al públic no compleix les garanties necessàries de seguretat sanitàries per a l'atenció de personal extern i que s'avisarà tan aviat com sigui possible assegurar la seguretat de les persones. Adoptades les mesures de seguretat necessàries per a l'atenció al públic, en data 13/07/2020 es comença a fer atencions públic i segons conversa telefònica dels servei d'arxiu amb el Sr. Xxx per donar-li cita per consultar els expedients, aquest rebutja tenir accés als expedient i informant que ha interposat un recurs d'alçada".
10. El 9 de desembre de 2020 la GAIP trasllada al persona reclamant la resposta de l'Ajuntament de Sant Boi de Llobregat indicada a l'antecedent anterior, i li demana que confirmi aquesta informació, amb l'avertiment que, de no rebre al·legació en contra dins del termini de cinc dies, s'entendrà satisfeta la reclamació. Transcorregut aquest termini, no s'han rebut al·legacions de la persona reclamant d'oposició a la informació rebuda. CONFIRMAR-HO.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació

pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública adreçada a un subjecte obligat per l'LTAIPBG (article 3.1).

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, "Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda". I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que "El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis".

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació".

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte "poden" dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: "Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació".

2. Sobre l'objecte de la reclamació i el format d'accés a la informació

La reclamació es motiva en què “Tot i que vaig sol·licitar uns documents molt concrets, l'Ajuntament em va respondre a la sol·licitud, primer allargant el termini sense justificació i l'últim dia del termini, i després dient que podia anar presencialment a veure els expedients d'ambdues empreses, quan es podrien haver enviat els documents en format digital, com en altres ocasions s'ha fet. A més, tampoc es tracta d'una resolució formal, ni compta amb cap peu de recurs. Per aquest motiu vaig presentar recurs d'alçada, que després de 3 mesos tampoc ha sigut resolt “. De la pròpia motivació es desprèn que l'administració ha estimat l'accés, sense que resulti rellevant en aquest sentit si ho ha fet dins del termini o després de produir-se el silenci per haver-lo depassat, considerant que el sentit de la resolució expressa, en tot cas, confirmaria l'estimació presumpta que se n'hauria derivat.

Dels antecedents es desprèn, igualment, que ha ofert la consulta presencial de la informació el 13 de juliol (per tant, mesos abans de formalitzar aquesta reclamació), i que és la persona reclamant la que ha rebutjat consultar els expedients reclamats a l'arxiu municipal.

La reclamació es motiva en què l'administració no hauria lliurat còpia digital, com hauria fet en casos precedents, que la resolució estimatòria de la seva sol·licitud no comptaria amb la formalitat i el peu de recurs requerit, i que no s'hauria estimat el seu recurs previ. En relació amb les dues motivacions finals, cal dir que resulten irrellevants per al què és l'objecte d'aquest procediment, que és la revisió de les decisions administratives limitatives del dret d'accés, i en aquets cas, tal i com consta a la pròpia documentació aportada per la persona reclamant, s'ha produït una estimació expressa del dret d'accés. Queda, únicament, com a objecte del procediment, analitzar si s'ha limitat el dret d'accés oferint la consulta presencial, enlloc de subministrar la còpia digital. En aquest sentit, cal dir que l'escrit de sol·licitud d'informació objecte de reclamació, de data 12 de febrer, no assenyalava un format d'accés concret, de manera que corresponia a l'Administració elegir-lo lliurement. I si bé es cert que el recurs presentat el 7 de juliol de 2020 (antecedent 5) demanava en primer terme l'accés digital, no ho és menys que oferia l'alternativa de l'accés amb còpia en paper remesa per correu postal, així com la consulta presencial per visualitzar els documents sol·licitats (“ 2- Que, en cas que no es pugui facilitar la informació pel format i canal sol·licitats, es doni accés a la informació mitjançant correu postal o assegurant que l'accés per consulta presencial comporti visualitzar els documents concrets referenciats, i que el cost d'adquirir còpies dels mateixos, en cas d'existir un preu, sigui el més raonable possible”). Per tant, amb independència de què l'article 36 LTAIPBG permet, en el seu apartat 2, que l'administració lliuri la informació en un format diferent si ho considera raonable o si és una alternativa més econòmica, entre d'altres supòsits, el cert és que, en aquest cas, no s'ha produït pròpiament un canvi de format, vist que no se n'havia fet elecció expressa en la sol·licitud de la informació, i que la pròpia persona reclamant havia admès consultar la documentació presencialment en el seu recurs. De fet, dels antecedents es desprèn que amb data 1 de juliol, el

propi reclamant havia trucat a l'arxiu municipal per demanar cita i consultar els expedients, admetent, doncs, aquesta forma d'accés a la informació, que l'Ajuntament li va oferir el 30 de juny en un escrit que, com assenyala la persona reclamant, no revesteix la forma de resolució ni conté peu de recurs, però que tanmateix no és nul per aquesta causa, com pretén la persona reclamant, ja que s'adequa a la previsió de l'article 34.7 LTAIPBG, que estableix que si l'administració estima la sol·licitud i no s'ha produït oposició de tercers, la resolució pot ésser substituïda per una comunicació per la qual s'indica a l'interessat que pot accedir a la informació.

Per tant, atenent el fet que amb data 30 de juny l'administració va comunicar l'estimació de la sol·licitud i va indicar la forma de concertar cita per a l'accés material amb vista de la documentació sol·licitada, i que l'arxiu va citar a la persona reclamant amb aquest efecte amb data 13 de juliol, un cop s'havien adoptat les mesures de seguretat necessàries per a l'atenció al públic en el marc de la pandèmia, i vist que no s'ha vulnerat la normativa en oferir l'accés a la informació amb consulta presencial dels expedients, la reclamació presentada el 15 d'octubre s'ha de desestimar.

3. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 17 de desembre de 2020, resol per unanimitat desestimar la Reclamació 590/2020, i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.